

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů Cena 1,88 + 0,12 (HST) = 2,00 dolary.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089	Telefon: 416/530-4222 647/728-0654 Praha: 222-261-811 E-mail: abe@zpravy.ca abe@satellite1-416.com
	Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)	J Time Committed Á délai convenu

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 11.

(481.)

Vol. 21.

Thursday,

July 7,

2011

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Španělské ptačí epištolý

Jako dítě jsem trávil prázdniny buď ve Strážném v Krkonoších nebo v Hamru na Jezeře. První místo nahrazovalo velehory, včetně Alp a Himalájí. Druhé místo suplovalo moře. O tom, že to nebylo místo ledajaké, svědčí skutečnost, že zde byla nafilmována slavná socialistická veselohra *Dovolená s Andělem* s Jaroslavem Marvanem. Teprve když mě bylo osmnáct, jsem se vypravil na svoji první zahraniční pouť do Bulharska. Na Západ se mohlo pouze v roce 1968 a 1969, než Husák zavřel hranice. Ale ani v tuto dobu se nemohlo k Frankovi, do Španělska. Abychom nenadávali jenom Husákovi, který začátkem října 1969 zavřel hranice, ani jeho kolega *Francisco Paulino Hermenegildo Teóduo Franco y Bahamonde Salgado Pardo de Andrade*, jak se generál Franco jmenoval celým jménem, nebyl o mnoho tolerantnější. Ve Švédsku jsem se setkal s jedním Španělem a ten mi ukázal pas, kde bylo, kam všude Španělé nesmějí. Mezi zeměmi bylo i Československo. My jsme měli pro změnu doložku, kam můžeme. Pouze jeden můj známý se tehdy dostal přes nějakou švýcarskou církevní organizaci do této země a Španěly na vlastní oči jsem viděl pouze na Strahově, když přijel Real Madrid se slavným Amanciem.

Jelikož nikdo nejezdil do Španělska a nikdo ze Španělska k nám, vědělo se o této zemi málo. Navíc Madrid je i na evropské poměry dost daleko a letadlem se tam letí téměř tři hodiny a přímé spojení obstarávají tři společnosti: ČSA, Iberia a Wizz Air, což je nízkonákladová maďarsko-polská společnost se sídlem ve Vecsés v Maďarsku. Po zkušenostech s *Air Italia Polska*, která měla létat z Hamiltonu do Prahy, jsme se nakonec rozhodli pro ČSA.

Epištola devátá:

Madridská - věnovaná vrabcům

Jedním z důvodů pro ČSA byl také čas příletu do hlavního španělského města. Dorazili jsme krátce po obědě. Přestože bylo kolem třiceti stupňů, byl vzduch krásně suchý a žlutý autobus nás odvezl do středu města za dvě eura. O této pohodlné dopravě z letiště se nepíše v žádném průvodci. Pokud si zajišťujete ubytování přes internet, máte na fotografii ten nejlepší pokoj; ve skutečnosti po příchodu do hotelu vám nabídnou pokoj s výhledem do dvora či do výtahové šachty, kam ústí veškerá klimatizace z hotelu. Když protestujete, tak vám řeknou, že za příplatek můžete mít klimatizaci také. Nakonec je to dobrý kompromis a dálkovým ovládním si můžete nastavit patřičnou teplotu.

Jelikož jsme byli vyprahlí po cestě, vyrazili jsme na pivo do Calle de Barcelona. Madridské uličky jsou na rozdíl od velkých bulvárů chladné a příjemné s množstvím hospůdek, vinármíček a bister. Někdo by mohl litovat, že v nich prosedí část svého pobytu, já bych tam mohl prosedět celý. Obzvláště, když vám k pivu přinesou vždy nějakou tu dobrůtku. Jednou jsou to olivy, jindy

FLAMENGO MŮŽETE SLYŠET V BISTRU...

rybičky, někdy zase chlebičky. Jestliže od piva či vína víte, co můžete očekávat, příloha je vždy překvapením. Dalším překvapením jsou vrabci. Známe je z Toronta, ale v Praze jaksí vyhnuli. Teprve letos jsem po letech viděl jednoho ve Vršovicích, ale bylo to na takovou vzdálenost, že to mohl být klidně i špaček.

V Madridu jsem je bezpečně poznal. Také jsem pochopil, proč je nepostihl osud jejich pražských kolegů. Vrabci jsou v Madridu velice přátelští. Žebrají o jídlo v restauracích, kde je obsluha venku. A pokud ho nedostanou, tak vám rovnou začnou drze zobat z talíře. Viděl jsem dámu hovořící německy, jak jednoho neodbytného pracně odháněla, podobným způsobem jako odháníme v létě mouchy, či v horším případě vosy. Dalším překvapením je, že Madrid vypadá tak trochu jako New York. Hlavní ulice jsou široké a téměř bez kostelů. Katedrála sv. Marie Almudenské byla dokončena v roce 1993 a posvětil ji papež Jan Pavel II. Je na místě bývalé mešity, která byla zničena v roce 1085 Alfonsem VI. Zbytek byl zničen za španělské občanské války. Novou katedrálu navrhl Francisco de Cubas, ale až v roce 1950 Fernando Chueca Goitia adaptoval tento plán s barokním exteriérem, který architektonicky ladí s královským palácem.

V podvečer jsme zapadli do jednoho občůdku s bílým vínem, prodavač nám přinesl k bílému vínu dobrotu a to jsme netušili, že v tomto lahůdkářství budeme mít pravý nefalšovaný koncert. Starší muž nám zpíval tesklivé melodie přímo do ouška doprovázen svým vrstevníkem. Ve Španělsku se totiž nechodí za flamengem na koncerty, ale to se ozývá nečekaně na ulici a jen tak gratis.

Madrid je hlavním španělským městem až od roku 1561, do té doby dominovalo Toledo, které je necelých sto kilometrů od Madridu. Hlavními atrakcemi v Madridu jsou pro většinu návštěvníků galerie *Prado* a Muzeum *Reina Sofia*. Zatímco v prvním muzeu nesmíte fotografovat a musíte vše odložit u vchodu, v druhém musíte odložit u vchodu vše kromě fotoaparátu a kromě Guerniky můžete fotografovat téměř vše. Zatímco Goyu, El Greca či Velasqueze hlídají v Pradu staré babičky, ke Guernice se nesmíte přiblížit víc než na tři metry. Na štěstí je obraz dlouhý jako fotbalová branka přes sedm metrů a vysoký tři a půl. Picasso ho udělal pro světovou výstavu v Paříži v roce 1937 za jeden měsíc. Dlouho s obrazem váhal a impulsem bylo bombardování města 26. dubna 1937. Pokud by vás napadlo přiblížit se, okamžitě vás strážci zákona odsunou za žlutou čáru. Jakmile se však odpotácíte o kousek dál, digitální fotoaparáty jen cvakají.

Jestliže *Prado* je klasická nenápadná budova, pak Muzeum *Reina Sofia* přímo provokuje nápadnou

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 7

V ULICÍCH MADRIDU MŮŽETE POTKAT MUŽE BEZ HLAVY

DO PRÁDA VÁS VÍTÁ VELAZQUEZ

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E”,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com
www.zpravy.org
www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
Tel.: 222-261-8111

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60 .

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava
(R.C. Church of St. Wenceslaus), 496
Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby:
neděle v 10:30, pátek 19:00.
3. září 2011 v 15:00 na Masaryktownu.
Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.:
416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a
Metoda (R.C. Church of St. Cyril and
Methodius), 5255 Thornwood Drive,
Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská
omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a
pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00
a so.: 17:00. Farář: J. Vaňo. Kaplan: E.
Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/
712-0974.

Slovenský evanjelický kostol
augšburgského vyznania sv. Pavla
(Slovak Evangelical Lutheran Church of
St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto,
Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev.
Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 10:45.

Slovenský grécko-katolický kostol sv.
Marie (Slovak Greek Catholic Church of
St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J
2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00
angl., 10:30 slov.

Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran
Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave.
(Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan
Tóth. Nejbližší bohoslužby: 17.7, 22.8 a
11.9. v 13 hod..

Československý baptistický sbor
KITCHENER-WATERLOO: German
Gospel Church, 223 Union St.E.
Informace o bohoslužbách: 289/242-0635

Moravští bratři (Moravian Brothers
Church); Bohoslužby pouze anglicky-
neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto,
Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661.
Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler,
Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-
neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch.
správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C.
Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T
1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House,
192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby:
V září.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče:
(Lyndale a Hirchey): 170 Hinchey Avenue.
Nejbližší bohoslužby: V září

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272
Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: V
září

Vineland: St. Helen's Church R.C. Pharish,
4156 Maple Grove Rd. Nejbližší bohoslužby:
budou oznámeny.

SOKOLSKÁ ŽUPA KANADSKÁ VÁS SRDEČNĚ ZVE NA OSLAVU

100 LET SOKOLA V KANADĚ

KTERÁ SE KONÁ V NEDĚLI, 9. ŘÍJNA 2011 VE 14 HODIN

V SPARWOOD RECREATION COMPLEX,
SPARWOOD, BRITSKA KOLUMBIE.

PRO DALŠÍ INFORMACE, PODÁ
PAVEL VIDLÁK, (613) 946-2803 nebo paul.vidlak@labour-travail.gc.ca

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)

E-mail: slepckovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin

opakování v úterý v 8:00 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)

E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00.

Tel.: 416-439-0792

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se
nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů
slouží vzájemnému pochopení a porozumění.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet,
ale předat mu informace,

z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné,
pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude
porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané
a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support of the Government
of Canada through Canada Periodical Fund (CPF)
for our publishing activities.

Kalendář

6.8.(so) 10:00
Letní sokolské hry
Masaryktown

10.9. (so) 19:00
Kamaráti z ulice
Lavina Band
Kostel sv. Cyrila a Methoda
5255 Thornwood Dr. Mississauga

9.10. (ne) 14:00
Oslavy 100 let Sokola
v Sparwood Recreation Complex
Britská Kolumbie

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.
Aktuální vždy v den vyjítí novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravy.ca

www.zpravy.org

Předchozí číslo v PDF

www.10.satellite1-416.com

www.10.zpravy.ca

Kalendář

Co se připravuje

v krajské komunitě v Kanadě

www.kalendar.satellite1-416.com

www.kalendar.zpravy.ca

Slovak House Slovak Infocentre 8 Clarence Square, Toronto

Otvoreno: Streda 15:00-
17:00

Tel.: 416/689-9889

E-mail:

info@slovakhouse.org

www.slovakhouse.org

Důležité upozornění:

Toto číslo bylo dáno
do tiskárny

8. 7. 2011 v 5:00

Příští číslo vyjde:

4. 8. 2011

Uzávěrka:

31. 7. 2011

V letních měsících
až do srpna

budeme vycházet pouze
jednou měsíčně!

Zároveň se omlouvám za
opožděnou dodávku novin
způsobenou kanadskou
poštou.

Richard Krpač odchází z Toronta

Večer v divadle Mysteriously Yours

Koncem června ukončil své čtyřleté torontské působení první generální konzul České republiky v Torontu, Richard Krpač. Udělal v Kanadě obrovskou práci, včetně toho, jak už jsme napsali, že přivedl do okruhu *kanadských Čechů* řadu vysoce úspěšných krajanů, kteří stáli mimo krajaňskou obec. Pamětihodná je jeho akce v *Hart Housu* Torontské univerzity *Praha glamorózní*, v níž spojil hokej, kanadské indiánské děti a české modelky. Dlouho budeme vzpomínat na večer 29. května v divadle *Mysteriously Yours*, kde kdysi slavilo úspěchy *Nové divadlo* s mladým Adou Tomanem a ne už docela mladistvým Ferdou Čulíkem, o němž kritik *Globe and Mail* napsal, že patří mezi nejlepší herce v Kanadě. Byl to večer, na němž jsme vzdali hold Josefu Škvoreckému promítáním filmu *Rytmus v patách*, inspirovaného jeho příběhem *Malá pražská Mata Hari*, který Škvorecký později zpracoval jako scénář; večer, na kterém - po promítnutí filmu - zpívali hvězdy filmu, kteří, spolu s džezovým pianistou Emilem Viklickým přijeli z Prahy, aby Josefu Škvoreckému poděkovali za inspiraci, a v Torontu se k nim připojili, spolu s právě hostující džezovou zpěvačkou Evou Emingerovou, torontská zpěvačka Lenka Nováková, flétnista Milan Brunner a houslista Jan Hanka. Josef Škvorecký a jeho manželka Zdena Škvorecká-Salivarová, která je sama úspěšnou autorkou a inspirátorkou nejvýznamnějšího exilového nakladatelství, Sixty-eight Publishers, se části koncertu zúčastnili a dostalo se jim královského přijetí.

Ale vzdávali jsme hold i člověku, který večer zorganizoval, Richardu Krpačovi. A nejen za zorganizování tohoto večera, ale desítek jiných akcí, včetně masivní propagace českého piva. A i o tom už jsme psali, jak na tomto památném večeru Emil Viklický Richarda Krpače pozval k mikrofonu a vyzval ho, aby zpíval. A Richard zazpíval dvě písničky: *Where Wild Roses Grow* a starou irskou *I'm A Man You Don't Meet Everyday*. A když dozpíval, měli jsme všichni mokré oči, včetně Richarda. Večera se zúčastnilo deset diplomatů, včetně amerického a švédského, a slovenského čestného konzula Michaela Martinčeka.

Natáčení dvanácti profilů

A pak se pustil do další akce, která se možná ukáže mimořádně důležitou: nechal zdigitalizovat televizní žeň nejen torontských (měl jsem čest se žně zúčastnit s Milo Kubíkem), ale i kitchenerských, ale především udělal projekt *About Life With*, televizní profily dvanácti krajanů. Natáčení se konalo v tomto pořadí: Josef Čermák (pokusný králík), George Brady, Karel Velan, Milan Kroupa, Josef Skála, Vladimír Pucholt, Paul Wilson, Joe Schlesinger, Hana Gartner, George Heller, Sonja Bata, Josef Škvorecký (s Josefem Škvoreckým nebyl udělán rozhovor, ale byly natočeny rozhovory s jeho kolegy a přáteli). Richard Krpač je muž mnoha talentů a mimořádné odvahy: ačkoliv - pokud vím - žádný film předtím nevytvořil, našel si spolupracovníky, kteří za sebou mají kus dobré televizní práce: Zuzana Hahnová

(Eduška Ottová, *Hlasy ve zdech*), kameraman Igor Rešovský (na Slovensku i v Torontě), kameraman Brandon Hahn, a pustil se do toho s elánem sobě vlastním. Série (a pravděpodobně každý profil) bude uveden nějak takto: „Pro ty z nás, kteří vyrůstali v Masarykově republice a milovali ji skoro dětskou láskou, odchod z naší rodné země po komunistickém puči byl vyhnáním z ráje. První léta v exilu jsme cítili stesk po domově ne nepodobný Ovidiovi po vyhoštění z Říma, stesk tak kostižerný, že ne jeden z nás, kteří odešli bez rodiny, zaslechl lákání sirén smrti. Ale život skoro vždycky zvítězil nad smrtí a my jsme se nakonec pustili do šarvátky o svůj osud. Chci věřit, že její výsledek ani naší rodné zemi, ani lidskému společenství hanbu neudělal.“

Udělení ceny Jana Masaryka na Českém a Slovenském dnu

Sobota 25. června (jak to má poslední červnová sobota ve zvyku) se moc příjemně netvářila. Ale (alespoň na Masaryktownu) nepršelo. Odpolední program obohatil Richard Krpač udělením ceny Jana Masaryka čtyřem slovenským a čtyřem českým krajanům (viz stat: 63 Československý - Český a Slovenský - den).

Předání Záslužného kříže Františku Tesařovi

Ani tím Richardova práce neskončila. 27. června 2011 předal *Záslužný kříž ministra národní obrany ČR* šestadevadesátiletému bačovci a legionáři (bojoval u Dunkerque) Františku Tesařovi. František Tesař byl ve znamení formě, v slavnostní uniformě, ozdobené všemi vyznamenáními, včetně toho od města Dunkerque. Obřadu se zúčastnil jeho syn, dále František Ječmen (MMI) a Josef Čermák (Sokol). Dohodli jsme se, že při oslavě jeho stých narozenin nám pan Tesař prozradí, jestli si přidá dalších deset let. Obdivuhodný muž, podivuhodný život...

Loučení na pokračování

A v čase mezi udělováním cen a medailí, balením a dokončováním práce na konzulátu se Richard loučil s přáteli v diplomatické i krajaňské komunitě. V krajaňské komunitě jeden jistě z nejpěknějších večírků Richardovi ve svém elegantním domově připravila 27. června paní Hana Martínková. O hostinu se postaral Tom Král z Prague Fine Food Emporium, o hudbu George Grosman a Josef Musil, zpívala Lenka Nováková a ke konci večera s ní zpíval oslavenec. Oslav se zúčastnila Richardova žena Virginia, několik krajanů, jejichž portrét Richard právě dokončil (Joe Schlesinger, George Brady, George Heller), představitelé krajaňských organizací a společní přátelé. Kouzelný večírek.

2. července večer Richard odletěl. Během těch 4 roků, co mezi námi žil a pracoval, se zasloužil zcela mimořádným způsobem o dobrou pověst země, kterou zastupuje, získal jí i sobě přátele na Torontské univerzitě i v širší kanadské komunitě vůbec. Mezi krajaný - navzdory jednomu nebo dvěma incidentům - přispěl k vytvoření atmosféry snášenlivosti a tvořivé spolupráce. Získal si přátelství

zástupu lidí. Někteří z nich - včetně několika, jichž si zvláště vážil, opustili Kanadu před ním: Eduška Ottová, Blanka Rohnová, Pavel Král... Ví, jak těžce jejich odchod nesl. Považují si za čest, že jsem ho poznal.

63. Československý (Český a Slovenský) den na Masaryktownu

Počasi a zahájení

Československé (a později České a Slovenské) dny se na Masaryktownu konávaly v neděli a počasí se, pokud si vzpomínám pravdivě, chovalo tak, jak jsme od něj měli právo očekávat. Přeložení našeho významného dne na sobotu se bohužel počasí nějak nelíbilo a začali nás pravidelně kropit. Letošní rok zřejmě nebyl výjimkou, i když nad Masaryktownem samotným se sice potulovaly tmavé mraky, ale nepršelo. Pršelo kolem dokola a to jistě mělo vliv na odpolední účast diváků. Letošní pořad se příliš nelišil od pořadu minulých roků: před obědem mše a až do poloviny odpoledne fotbalový turnaj, pak oběd v restauraci *Praha* (znamenity), po obědě průvod k pomníku, položení věnců za MMI a Sokol, hymny. Pak se mikrofon (v ruce konferenciéra Jana Šmída) přemístil pod restauraci. Po projevech ministryně ontarijské vlády, místního poslance, čestného slovenského konzula Michaela Martinčeka a městské radní, padlo hodně obdivných slov o odcházejícím generálním konzulovi Richardu Krpačovi, který ještě zdaleka (jak dosvědčuje předchozí text) nebyl připraven odejít. Pronesl projev v dokonalé angličtině, ve kterém vzpomněl svého prvního oficiálního projevu, kdy přišel oblečen v úboru hráče kopané a byv z hřiště pozván k mikrofonu, přišel v šortkách a i jinak nepatřičně oblečený. A jak úsměvně vzpomínal, pořádně to od několika krajanek slíznul. A tak tentokrát přišel oblečený jak se sluší a patří.

Předání ceny Jana Masaryka

A potom předal cenu Jana Masaryka. Letos ji obdrželi: George Heller, podnikatel a bývalý CEO Hudson Bay Company; Olga Turoková, členka krajaňského kulturního dění; Pavol Džacko a Richard Štilicha, zakladatelé produkční společnosti Canada SK Entertainment; farář Ladislav Petr Kozák; prof. Pavel Jelen, významný člen československé komunity v Edmontonu; a Milan Kroupa, podnikatel - mj. Edenvale Aerodome a podporovatel krajaňského života; a dodatečně z minulého roku převzal svoji cenu dr. Miloš Krajný. Za nepřítomné přijali cenu jejich přátelé, na příklad za faráře Ladislava P. Kozáka, Josef Čermák. Ze slovenského poděkování pana faráře, které Čermák přečetl s chatrným přízvukem a ještě horší výslovností (doufám, že mi to moji slovenští přátelé odpustí), ale statečnou slovenštinou, citujeme:

S pokorou pred HOSPODINOM a pred Vami tu prítomnými na Československom dni rád a s úprimným poďakováním prijímam: Pamětní stříbrnou medaili Jana Masaryka. Vedomý si vysokého označenia, ktoré menom osoby štátnika Jana Masaryka toto ocenenie dostalo a

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 4.

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991

E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.:

pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
611-71st Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Winnipeg, MB

Honorary Consul: Wiliam Randa
310-115 Bannatyne Ave.,
Winnipeg, MB, R3B 0R3
Tel.: (204) 942-0981, fax +1 (204) 947-9626
E-mail winnipeg@honorary.mzv.cz.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:

649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Michael Martinec, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:

247 Abbott St., 3rd Floor
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
e-mail: stan.lisiak@gmail.com
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:

B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
jkdraft@shaw.ca
Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Financial

Kursovni lístek

100 Kč	5,73 CDN \$
1 CDN \$	17,47 Kč
1 EUR	1,39 CDN \$
1 CND \$	0,72 EURO
1 US \$	0,96 CDN \$
1 CND \$	1,04 US \$

Universal Currency Converter - 5. 7. 2011

1 CDN \$	17,36 Kč
1 EURO	24,24 Kč
1 US \$	16,64 Kč
ČNB - 4. 7. 2011	

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**Certifikovaná
překladatelka

emestic@hotmail.com

416/922-8786

**Dr. Petr
Munk**

Chiropraktik

1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.

www.drpetermunk.com

Ordinační

hodiny:

Pondělí-pátek:

10-13 a

15-19.

Tel.: 416/533-0005

Mind & Body

Lakeshore Village Integrated Medicine

Integrated Medicine ClinicSome of the medical services
we provide

Registered Massage Therapy

Craniosacral Therapy

Lymphatic Drainage (CDT)

Lymphoma Treatment

Hot Stone Massage

Low Level Intensity Laser

Naturopathic Medicine

Acupuncture

Chiropractic Treatments

Relationship Issues and Psychotherapy

**Některé soukromé pojišťovny
hradí některé vybrané léčby**

2921 Lakeshore Blvd West, Etobicoke

(at Islington Avenue)

Tel.: 416/823-1165

E-mail: rmt-yyz@integratedmedicine.ca

www.integratedmedicine.ca

**ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.**CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE

909 Bay St. # 1006

Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com

www.czechevents.net

Předání ceny Jana Masaryka

POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 3

dostáva... Dnes si uvědomuju zároveň aj všetkých, ktorí túto poctu predou mnou už prijali. Výrazné postavy nášho krajského života a medzi nimi mnoho mojich blízkych priateľov... Nech Pán požehná všetkých na tomto našom Československom dni, nech rosa žehnaní zostúpi na Čechov a Slovákov v jednote lásky a Nebies pokoja. Bratovi a pánovi Richardu Krpačovi, generálnemu konzulovi a jemu najbližším prajem hojnosť Božích požehnaní v ich rodinom živote na novom mieste a na cestách služobnosti Českej republiky. Ďakujem, Váš farár Ladislav P. Kozák.

Sokolské vystúpení

Sokolové v Torontu a Kitcheneru zahájili tímto vystúpením oslavy stého výročia založenia Sokola v Kanade.

První vystoupily ženy. Ale to není úplná pravda. Vystoupili s nimi i dva stateční muži. Oba z oblasti Kitchener - Waterloo - Guelph: George Karger a Standa Staněk a tím zachránili čest sokolského mužství. Skladba, kterou cvičili, jsme cvičili na sletu v Torontu v roce 2004 a v myslí se mi v závějích zapomenutí kmitla vzpomínka, křehká a skoro něžná na ten čas. A pak se Ivo Sypták, který stál vedle mne, rozpomenul: „To si pamatuji, to bych moh' cvičit s nimi.“ Ivo určitě. Já už ne... V první řadě cvičily Hana Jurásková, Wendy Malysáková a Anna Janoušová, která prostrná nacvičovala, a také je v roce 2002 složila (hudbu upravil skladatel Milan Dvořák) a já si uvědomil rozdíl mezi řadovým Sokolem jako jsem já a Sokoly jako Jan Waldauf, Anna Janoušová a Ivo Sypták, ale i Hana Jurásková, Jana Otrubová, Standa Staněk... Oni se Sokoly nějak narodili, já se jen přiznal, oni jsou sokolskými tvůrci, já jen sokolík, který se dost těžce naučil prostrná, ale miloval slety a jejich uhrančivou atmosféru, byl mu blízký antický opar a česká podstata sokolství. A uvědomil jsem si, jak jsem své bratry a sestry, kteří přede mnou na Českém a Slovenském dnu na Masaryktownu cvičili, obdivoval a jak jsem hrdý, že patřím k této nádherné skupině lidí, která si vytkla jedno z nejvznešenějších hesel: „Ni zisk, ni slávu“.

Po ženách cvičili žáci a pak dorostenci, a všichni byli nádherní, všichni dávali, co měli a jejich cvičitelé a cvičitelky (Mary Anne Knibe, Wendy Malysáková, Robert Tmej, Ivo Sypták st., a Ivan Curilla; s pomocníky Markem Syptákem, Nicole Sypták a Timothy Takaczem) museli cítit ten nejvzácnější z pocitů lidské radosti, když dáváme sebe bez očekávání zisku či slávy.

Nakonec slovenská taneční skupina *Rozmarín* z Detroitu zatančila několik tanců. Byli vynikající, tváře plné úsměvů, vířící kroje, hravé melodie... jsme jim vděční, že s námi přišli oslavit 63. Český a Slovenský den na Masaryktownu. Když jsme k večeru odjížděli, nebe se vyčáslilo, a zástupy mladých (možná hlavně mladších) lidí se začaly sjíždět na táborák.

Přes počasí, které se sotva dá nazvat ukázkovým, se *63. Český a Slovenský den na Masaryktownu* vydařil. Největší zásluhu vedle účinkujících mají manželé Ječmenovi:

František Ječmen, předseda MMI se postaral o vynikající vzhled tohoto šperku českého a slovenského majetku ve světě,

a jeho paní Iva o organizaci a hladký průběh dne.

Na shledanou v srpnu na letních sokolských hrách na Masaryktownu a 9. října na oslavě stých narozenin Sokola ve Sparwood.

**Vítáme nového generálního
konzula ČR v Torontu,
pana Vladimíra Rumla**

Myslím, že podle soudu velké většiny torontských (a nejen torontských) Čechů, generální konzul České republiky v Torontě pan Richard Krpač byl vynikajícím reprezentantem své země. Podle toho, co jsem našel o jeho nástupci, panu Vladimíru Rumlovi, dovoluji si očekávat, že Toronto má opět štěstí; že pan Ruml je sice odlišnou osobností než pan Richard Krpač, ale osobností stejně silnou a nadto zkušenější (je o víc než desetiletí starší). Co mi na něm imponuje snad nejvíce je jeho naprosto čistá politická minulost. Posuďte sami:

Narodil se v roce 1951. Jeho otec za války sloužil v britské armádě, což byl dostatečný důvod, aby se na univerzitu dostal až po pádu komunistického režimu (pan Ruml režim nazval despotismem), během kterého pracoval jako skladník a elektrikář. Promoval v politické vědě a rovněž má ekonomické vzdělání.

V roce 1990 byl v parlamentních volbách kandidátem Občanského fóra za pražský kraj a zastával místo provizorního ústředního ředitele Demokratické iniciativy. V roce 1992 vstoupil do služeb čs. ministerstva vnitra jako ředitel kabinetu zástupce ministra, od roku 1994 do roku 1998 byl ředitelem bezpečnosti v ministerstvu zahraničních věcí. V roce 1998 přešel do Belgie, kde zastával úřad diplomata pro bezpečnostní záležitosti při české misi v NATO. Od roku 2004 do roku 2008 řídil české velvyslanectví v Bělorusku a po návratu do Prahy byl jmenován velvyslancem „at large“ pro kontraterrorismus.

Pan Ruml je ženat a otcem tří dětí. Doufám, že se jim všem bude v Torontu líbit a že se panu Rumlovi s námi bude dobře pracovat.

**Zpravy z Toronta připravil
Josef Čermák**

**Kanada na festivalu
v Karlových Varech**

Letošní 46. ročník Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary, který bude probíhat od 1. do 9. července, přivítá kromě mnoha filmových osobností i významného kanadského režiséra Denise Villeneuve, který přijíždí do České republiky osobně představit několik svých snímků. V rámci cyklu pocta Denisi Villeneuvovi budou uvedeny filmy: 32. srpen na Zemi, Další patro, Laurentie, MaĎlstrom, Polytechnika, Požáry (které se letos dostaly do užší nominace pěti filmů na Oscara) a středometrážní dokument REW-FFWD. U vybraných filmů bude režisér po projekci diskutovat s diváky. V soutěžní sekci jsou kanadské filmy *Romeo 11* režiséra Ivana Grbovice a *Spoluautor* režiséra Martina Donovana. V rámci sekce Půlnočních filmů bude uveden kanadský snímek *Somrák* s brokárnou Jasona Eisenera a ve Fóru nezávislých filmů *Sunflower Hour* režiséra Aarona Houstona. Podrobný program festivalových filmů včetně všech výše zmiňovaných kanadských naleznete na webových stránkách Festivalu

**Kanadská mozaika
Vydává Kanadské velvyslanectví
v Praze**

www.kviff.com

**Retrospektiva filmu
Františka Vlácil**

České velvyslanectví v Ottawě Vás srdečně zve na mimořádně letní projekce retrospektivy jednoho z velíků českého filmu 60. let Františka Vlácil, kterou uvede ve spolupráci s Českými centry, Národním filmovým archivem a Irenou Kovářovou vancouverská Pacific Cinematheque.

Od 1. do 13. července máte možnost shlédnout 13 filmů z Vlácilovy nejznámější tvorby, mezi nimi *Údolí včel*, *Dým bramborové natě*, *Ďáblova past*, *Bílá holubice*, *Stín kapradin*, *Stíny horkého léta*, *Sentiment*, *Adelheid*, *Sírius* a *Skleněná oblaka*, *Markéta Lazarová*, *Hadi jed* a *Praha secení 1895 - 1914*.

Kdy: 01.07.2011 - 13.07.2011 Kde: Pacific Cinematheque Pacificque, #200-1131 Howe Street, Vancouver, BC Canada V6Z 2L7

Více informací o programu a vstupném najdete na www.cinematheque.bc.ca/the-fantastic-world-of-frantisek-vlacil

Czech embassy

O alternativní energii

Toronto 17. 6. 2011

Dobrý den pane Březino,

Čtu se zájmem Vaše noviny a sem tam mám chuť napsat svoji poznámku, zejména k názorům jednotlivých čtenářů. Článek pana Firly mě však již dostal ke stroji, jak se po staru říká. Prosím, jen malé poznamenání. Cituji: *přesunout energetiku z utopických alternativních experimentů na průmyslovou výrobu, kde uživatel může zaplatit účet za energii a nebat se, že se vrátíme do středověku svítit louči, a posílit armádu výzbrojí i počtem vojáků, protože v tom novém světě pořád platí věta z času římského impéria: Chceš-li mír, připravuj se na válku, a kdo to neví, jednou se probudí okupován silnější armádou než je ta naše*. Zatím zůstanu u první části věty, o ceně elektrické energie. Před čtyřmi lety jsem navštívil Japonsko a setkal jsem se s lidmi žijícími na těchto ostrovech. Těžko věřit, že by jiný národ tak po staletí disciplinový a morálně silný udělal vědomě chybu. Leč stalo se a jak japonské atomové záležitosti dopadly, dnes už ví celý svět. Pálí vás cena za energii alternativních zdrojů, ale započítáte jste do ceny elektřiny z atomových zdrojů ne?

Zamysleme se, co by se stalo, kdyby podobná situace nastala v Pickeringu. Namalujte si kružnici o průměru 30 km a tyto lidi vystěhujte, ale pozor: bez toho, že se budou finančně hojit na pojišťovně nebo na státu. Všem bylo jasné, kam se stěhují a co se může stát. Tím, že jsme u jezera, je jasné, že soused USA a jeho právníci budou mít pravou žeh a žaloby se jen pohnou. A až jim oznámíte, že vypouštíte do jezera 10 000 tun radioaktivní vody tak bude jasno všem a pošlou žalobu i lidé z obou stran řeky. Tím to však nekončí. Po ukončení provozu atomového reaktoru není možné tento rozebrat a sešrotovat, jak by bylo běžné u ostatních elektráren. Jak víme, narušený reaktor potřebuje sarkofág a za dvacet let nový. Kolik bude stát zabezpečení, ostraha a možná další obal... počítejme cca 100 let. Ještě si myslíte, že cena za atomovou energii by byla nízká??

Japonsko nyní bude toto počítat. Tím, že jsou to ostrovy a Neptun je žalovat nebude, i když by měl, ten součet bude vysoký teď a co za 20 let, 50 let? To, co nyní ukázala příroda je k zamyšlení... a já myslím, že to není legrace.

K vaší druhé části o armádě myslím, že není co dodávat. V případě, že velký bratr na jihu má 300 milionů lidí a je tedy desetkrát větší, jakým způsobem navrhujete vyzbrojit a prosadit své zájmy? Nebo myslíte zavést Kanadu do války s Ruskem, Čínou nebo s kým? Tak jedině se Somálskem, a to ještě bych byl opatrný, jelikož pár pirátů ještě mají a ti stačí zablokovat celý průplav...

Tak kvůli čemu šíleně zbrojit a mrhat prostředky? Toť otázka na Vás, pane Firlo.

V případě, že seznáte, že tato odpověď je možná k tisku, nebráním se ji otisknout.

S pozdravem

Martin Příbáň

Tel. (416) 626-1287, priban@rogers.com

Byl jednou jeden Sudeták

Je zvykem, že země, regiony, města i obce si běžně přivlastňují slavné osobnosti, které kdysi byt jen nakrátko přičuchli k místnímu luftu, občerstvili se ve zdejších hostincích či setřeli z čela pot usednuvše na do té doby docela prachobyčejný balvan u cesty. Tak kupříkladu tady přenocoval Karel Hynek Mácha, tady vystoupal na horu Vladimír Ilíč Lenin a tady našel útočiště král komiků Vlasta Burian.

Jaká to elegantní vizitka!

Jaká nenásilná reklama spojit určité místo se slavnou postavou! A což teprve vyhlásit danou hroudu za rodiště toho kterého poety nebo potentáta. Tu jsme dokonce často svědky hry na přetahovanou a na rivalitu mezi jednotlivými více či méně slavnými obcemi. Vždyť ať se snažíme upravovat dějiny sebevíc, místo narození stejně jako skonu je vždy jen jedno. S pohřbením to může být pestřejší. Vzpomeňme třeba na bratra Žižku.

Země koruny české jsou bohaté na slavné historické postavy a na záznamy o nich v existujících i pomyslných kronikách. V jedné takové archiválii je zcela jistě zapsáno i jméno

Franz Theodor Florian Schubert. Za tímto „záznamem“ se však musíme vypravit do chudého horského kraje na jihovýchodních svazích Kralického masivu. Do Sudet nejsudetovatějších neb tu čeština nejspíše patřila mezi jazyk spíše exotický. Vraťme se ale k našemu F. T. F. Schubertovi. Podle všeho byl jedním z mnoha zdejších Schubertů. Vlastně lze říci, že v tomto kraji bylo přímo přeschubertováno. Dokládají to jména na starých náhrobcích, na pomníku padlých z první války, ba i originální jmenovky s adresami v kostelních lavicích. Ale to vše je již zapomenutá historie. Ovšem o jejím prosperujícím období svědčí například zde ve Vysokých Žibřidovicích mohutné těleso již zmíněného barokního kostela a také řada zarostlých kamenných půdorysů základů kdysi životem pulsujících stavení. Obec je dnes v porovnání s poválečným stavem zhruba třetinová.

Podobný osud stihl i sousední Neudorf, dnes Vysokou, kde se F. T. F. Schubert, narodil. Ani jeho rodný domek tu již nenajdete. A takové by to mohlo být kulturně-památné místo! Ale normálně by si tenhle Schubert žádnou extra pozornost nezasloužil. Naopak, zatímco jeho jmenovci dál tvrdě dřeli na horských políčkách a rubali dřevo na strmých svazích, on opustil kraj svých předků. Odešel za lepším. Do Vídně. To se psal rok Léta Páně 1781. O šestnáct let později se mu narodil syn. Tento dvanáctý potomek v pořadí dostal jméno Franz Peter a do vínku talent hudebního génia. Ano, rod, z kterého pochází slavný skladatel, jehož symfonie, sonáty a romantické písně dodnes rozeznávají světové hudební scény, má své kořeny tady v drsném kraji pod Kralickým Sněžníkem.

A poněvadž pojem Sudety a sudetský pozvolna, jak vymírají nacionalistické předsudky, ztrácí svoji temnou patinu a pejorativní nádech, můžeme se stále větší

hrdostí prohlašovat, že Franz Peter Schubert je náš největší Sudeták. Víme, že se to někomu z těch pravověrných nebude líbit, ale nechme se překvapit. Třeba ten nej-nasupenější kritik s pěnou u huby jen vykřikne jiné jméno: Ferdinand Porsche! Vždyť auto-mobilová kultura dnes vítězí na všech frontách a nějaký šovinismus je jí naprosto cizí. I v tomto případě, ač si osobně stojím za Schubertem, by to byl pokrok. - Že ne?! Cožpak jste už někdy někoho slyšeli o někom prohlásit, že je NÁŠ slavný Sudeták? - No tak vidíte. Inu, zase by padl jeden nesmyslný předsudek.

-©- miroslav petr
Ilustrační foto autor

The Launch of Prague Bistro

Ahoj Prague Fans!

The moment everyone has been wishing for has finally come. The Prague is going to be opening for dinner, launching as the Prague Bistro!

Prague Bistro will be open Thursdays to Saturdays until 10pm, featuring the new bistro menu.

The Prague Fine Food Emporium will still be open as usual from 7:30 am - 7:00 pm on weekdays, and 10:00 am - 5:00 pm on Sundays.

As always, The Prague continues to be supportive of local products of Ontario, and makes all their products in-house.

Come Czech out the new Prague Bistro.

Cheers!!

The PRAGUE - 638 Queen Street West, 416-504-5787

PRAGUE Bistro

Now Open for Dinner!
THURSDAY
FRIDAY
SATURDAY

Pilsner Urquell
416.504.5787
638 QUEEN ST. WEST
TORONTO, ON
CATERING@THEPRAGUE.CA
www.ThePrague.ca

Since 1968

Transcom Transport

s radostí oznamuje,
že se spojil s týmem

aby vám sloužil lépe!

Nyní naše služby směřují
nejen do východní Evropy,
ale do celého svět!

Stejní lidé Dana, Jamie, Eva,
Michal a Viktor

spolu s dalšími kolegy
vyhoví vašim požadavkům
a čekají pouze na vaše zavolání.

A ovšem Jerry zůstane konzultantem!

Volejte (905) 362-1111

a chtějte někoho z nás!

Už je léto tady, komárů jsou mraky

Blíží se den, kdy komáři budou chráněni zákonem. Že přeháním? Ale vůbec ne: stačí nějaký levicový debil, který připraví zákon na ochranu komárů, liberální parlament v Torontu zákon schválí a pak armáda státních zaměstnanců započne obhánět a pokutovat a zatýkat vrahouny komárů.

Nevěříte? Tak na předměstí Toronta tento týden ve čtvrtek pan Nguyen byl zatčen policií, protože tloukl na své zahrádce mývaly. Soused zavolal policii, že pan Nguyen porušuje zákon o ochraně divočiny a pan Nguyen byl odvezen v železnicích k výslechu; mnoho sousedů to vidělo, protože kolem domu ve chvíli zatýkání parkovalo šest policejních automobilů s blikajícími majáky.

U výslechu pan Nguyen řekl, že odháněl mývala koštětem ze záhonku, které rodina mývalů ničila; soused, který povolal policii tvrdil, že pan Nguyen mývaly mlátil lopatou. Co bude dál uvidíme...

Mýval v Ontariu je dotěrné zvíře, které rádo dlí v sousedství lidí a živí se různými odpady, rád se zabydlí na půdě a tam se množí; Toronto je mývaly zamořeno, Sudbury jakbysmet a co chvíli nám mýval sedí na schodech a loudí sousto. Popravdě jsem do přečtení případu pana Nguyena nevěděl, že mýval je chráněn. Kdo uvažuje o mývalovi, který je všežravec a vyžírá sazeničky ze záhonků za chráněné zvíře, je DV (Debil a Vůl zároveň) a můžete mne za ten názor zažalovat a já prosoudím barák, abych svůj názor obhájil.

Ve stejné tiskovině a ve stejný den čteme další a podobnou hovadnost, tentokrát z Quebecu, známé to pevnosti levičáků, a z jejich hlav plynoucích debilních zákonů na ochranu přírody, tentokrát ryb. Farmář Reid v Quebecu po zátopě svých polí použil čerpadla, aby stojatá voda z jeho polí nebyla semeništem komárů; během jarní povodně se na jeho pozemek vyplavila spousta kapříků. Podle zákona o ochraně ryb musí mít rybář rybářský lístek; otázka, zdali farmář čerpající stojatou vodu je rybář nebo zemědělec, který chce osévat své pole ponechám vedle. Ale farmář dostal pokutu 1000 dolarů za ilegální rybaření od státního porybného, že rybaří, když vodu čerpal. To se stalo během minulé povodně, že dostal tuto pokutu od státního porybného, tak tento rok si farmář při opakující se povodni a přívalu kapříků na svůj pozemek, koupil rybářský lístek, aby se vyhnul vyšší pokutě za stejný přečin, a ta pokuta za opakovaný přečin je dle zákona až 100 000 dolarů. Tedy rybář vyzbrojený proti státnímu dohledu rybářským povolením začal čerpat vodu ze svého pozemku, a tu se dozvěděl, že dle zákona musí lekající ryby pohřbit do země, což určuje zákon k nakládání s rybou.

Nu řekněte, není to další debilovina na kvadrát? Leč zpátky ke komárům: můj tatínek, zlatý člověk, komára neplácl, ale odfoukl; pravda Ostrava jako industriální aglomerace komunistického Československa zhubila exhalacemi kyslíčnicku sířičitého i komáry a můj tatínek bzikání zarputilého komára ctil jako poslední plazení přírody.

Když rodiče přijeli do Sudbury v 1987 a komáři se na nás vrhali, můj tatínek před pultuctem sudburských krajanů, kteří v podvečer seděli na naší zahrádce a pojídali hamburgery, okouzlit tím, že velikého komára na své paži odfoukl se slovy - už ses napil a leť, potvůrko! Účastníci zařvali smíchem a maminka omluvně řekla, že tatínek odhání hmyz jemně jako komunistické funkcionáře...

Krajani řvali smíchem znova a Jindřích, kterému právě usedl moskyt na krku, komára zabil úderem dlaně a řekl mému tatínkovi: „Karlíčku, tohle se musí dělat s komunistama.“ My v blízcích se ontarijských volbách nemusíme Liberály plácet; stačí, když je nebudeme volit a zvolíme konzervativní vládu v Ontariu.

Rost'a Firla - Sudbury

Milý Rost'o,

neobávám se toho, že by komáři, či jiný hmyz, byl v Ontariu chráněný. Na to nemá vliv provinční vláda, ale celosvětové úmluvy. Máme však zkušenost z minulosti, kdy DDT mělo katastrofální následky na přírodu.

V roce 1962 vydala bioložka a spisovatelka Rachel Carsonová knihu *Silent Spring (Mlčící jaro)*. V ní uvedla, že přítomnost DDT v živočišných tkáních a potravních řetězcích byla zjištěna i v lokalitách daleko vzdálených od míst jeho nasazení a že se hromadí v tkáních živočichů (bioakumulace). Patrně nejprokazatelnější negativní vliv DDT na životní prostředí byl zaznamenán u dravých ptáků, kteří tvoří vrchol *potravní pyramidy*. Hlodavci, kterými se tyto dravci převážně živí, hromadí ve svých orgánech DDT z chemicky ošetřených rostlin. V orgánech predátora se pak koncentrace DDT opět několikanásobně zvýší (bioakumulace). Výsledkem je nízká plodnost, zeslabení skořápky vejce (což vede k jeho puknutí ještě před vylíhnutím), degenerovaná mláďata a postupné vymírání druhu.

Výsledkem masového ohlasu knihy byl vznik občanského ekologického hnutí, přijetí první politiky USA v oblasti regulace pesticidů, vznik speciální federální agentury pro životní prostředí (U.S. EPA) a také zákaz DDT v USA v roce 1972 (Wikipedia).

Čili nikoliv levicová debilovná, ale vláda Spojených států zde zcela rozumně zakročila. Jeden z velkých humanistů Albert Schweitzer měl podobný přístup jako tvůj tatínek. Jeho postoj se nedá vysvětlit tím, že by v rovníkové Africe nebyl dostatek hmyzu. Jelikož jeho IQ je prokazatelně jedno z největších v dějinách, nepokládal bych ho za debila (IQ 80-90).

Před tím než jsme se přestěhovali, tak jsme měli rovněž problém s mývaly. Sežrali nám většinou veškerou úrodu vína a i na hruškách si pochutnávali. Nepoužívali jsme na ně lopaty, ale většinou vodní stříkačky. Vinit levicovou vládu z jejich rozmnožení opět nepovažuji za správné. Mývalové se živí většinou odpady a je známou skutečností, že situace v této oblasti v Torontu se nápadně zhoršila díky stupidní amalgamací, kterou proti vůli občanů zavedla Harrisova konzervativní vláda. Proto narozdíl od tebe doporučuji nevolit konzervativce.

Jerome Klapka Jerome tvrdí ve *Třech mužích* v člunu, že mu *příbuzní doporučovali, aby se stal rybářem, líný prý je na to dost*. Nikdy jsem nevlastnil *rybářský lístek*, to neznám, že bych se pyšnil pracovitostí, chci jen říci, že mně pravidla chytání ryb nejsou dostatečně jasná. Jenom mne překvapilo, že k záplavám došlo opakovaně a že po druhé již byl na to sedlák-rybář připraven. Otázkou je, jestli se jednalo o ryby živé či leklé. Pokud o živé, pak měl mít rybářský lístek, pokud o leklé, měl je zakopat a nikoliv s nimi krmit třeba prasata. Nechci spekulovat, ale našli se i takoví kumpáni, kteří chytali ryby dynamitem.

Chci-li být advokátem ďábla nebo-li porybného, pak bych řekl, že sedlák měl takto připravenou past na ryby a jak praví zkušenost, s porybným nemá cenu si zahrávat. S pozdravem

Aleš Březina

Líder opozície nesmie opustiť Rusko

Moskva-sita/sme-Je to prvýkrát v histórii postsovietskeho Ruska, keď z politických dôvodov zakázali nejakej osobe cestovať. Jeden z najväčších kritikov Kremľa povedal vo štvrtok, že na základe súdneho rozhodnutia nebude smieť opustiť Rusko.

Bývalý minister Boris Nemcov povedal vo štvrtok médiám v Štrasburgu, kde sa zúčastňuje na ľudskoprávnom stretnutí, že sa dozvedel v stredu od svojho právnicka, že po návrate do Ruska nebude smieť krajinou na šesť mesiacov opustiť.

Rozhodnutie vydali ruské orgány pre jeho kritické vyjadrenia o úzkom kruhu premiéra Vladimíra Putina. "Je to prvýkrát v histórii postsovietskeho Ruska, keď z politických dôvodov zakázali nejakej osobe cestovať," uviedol Nemcov pre ruský ekonomický denník Kommersant.

Nemcov to povedal, keď sa poslanci Európskeho parlamentu pripravovali na hlasovanie o rezolúcii odsudzujúcej Rusko za rozhodnutie zakázať stranu Parnas, ktorej spolupredseda Nemcov, a ktorá sa chcela v decembri zúčastniť na nadchádzajúcich parlamentných voľbách v Rusku. Ruské súdne orgány však tvrdia, že taký zákaz neexistuje.

Nemcovov advokát však trvá na tom, že zákaz je skutočný. "Držím toto rozhodnutie v rukách, je na ňom známka, a jasne sa v ňom hovorí, že Nemcov nesmie na šesť mesiacov opustiť Rusko," povedal Vadim Prochorov.

Nemcov si získal uznanie Západu za pretrvávajúcu kritiku Putina, no doma má len marginálnu podporu.

Európarlament odsúdil postup ruských úradov

Európsky parlament dnes odsúdil rozhodnutie ruských úradov zamietnuť registráciu opozičnej Strany ľudovej slobody (Parnas). Europoslanci zároveň vyzvali ruské úrady, aby zrušili pravidlá, ktoré sú proti princípu slobodných volieb.

Reštrikcie voči opozičnej liberálnej strane podľa europarlamentu poukazujú na pokračujúce prekážky pre politický pluralizmus v Rusku.

Parlament v Štrasburgu tiež vyzval ruské úrady, aby umožnili prítomnosť volebných pozorovateľov Organizácie pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe (OBSE) a Rady Európy (RE). Vyjadril tiež obavy z návrhu zákona, ktorý by podľa poslancov umožnil ruským súdom ignorovať niektoré rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva.

Ruská diplomacia v reakcii označila rezolúciu EP za zasahovanie do vnútorných záležitostí krajiny.

"Nie je pre mňa novinkou, že Európsky parlament sa opätovne pokúša takýmto hrubým spôsobom zasahovať do vnútornej legislatívy," uviedol hovorca ruskej diplomacie Alexander Lukaševič.

Dvě hospody na jednom rohu naproti AGO

(Dundas a McCaul)

v místě, kde je piva jako šafránu!

Na pípě jsou desítky evropských piv a mezi nimi

Pilsner Urquell a Czechvar!

K tomu jídlo po celý den

Otevřeno sedm dní v týdnu od 11 do 2 ráno.

Village Idiot Pub

126 McCaul St.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/597-1175
E-Mail: idiot@atef.ca
www.villageidiotpub.ca

Sin&Redemption

136 McCaul ST.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/640-9197
E-Mail: sinners@atef.ca
www.sinandredemption.com

ŠPANĚLSKÉ EPIŠTOLY

POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 1

červenou konstrukcí, kterou navrhl architekt Jean Nouvel. Jestliže se vám množství obrazů z *Prada* honí hlavou, je dobré vyčistit si mozek v nedaleké botanické

MUZEUM KRÁLOVNY SOFIE VYPADÁ JAKO SPORTOVNÍ HALA

zahradě. Protože začínalo léto, tak již vše bylo odkvetlé a jelikož v Madridu je horko celkem suché, vyplatí se navštívit tropický pavilon, abyste se vypotili. Z Muzea královny Sofie pak vidíte nádraží Atocha. Odkud jezdí rychlovlaky do skutečné perly Španělska, do Toleda.

KATEDRÁLA V HLAVNÍM MĚSTĚ BYLA DOKONČENA V ROCE 1993

Epištola desátá: Toledská vlaštovky

Marně jsem hledal v Toledu stopy po Lionu Feuchtwangerovi. A přesto jeho román z roku 1955 o lásce kastilského krále Alfonse VIII. a židovské dívky Ráchel vypráví více o historii a o vztahu křesťanů, židů a muslimů. Pouze jeden prodavač v obchodě se suvenýry o něm něco věděl. Toledo je hrdé na to, že se zde střetávaly kultury, má krásnou katedrálu, řadu kostelů, hrad podobný bratislavskému hradu. Opět zde můžeme spatřit Goyovy obrazy i El Greca a van Dycka. Jen synagogy a mešity jsou proměněné na muzea. Lidové přísloví praví, že všechny cesty vedou do Říma. V Toledu vedou do katedrály, která má rozměry 140x130 metrů a je jednou z největších na světě. K tomu, abyste měli pocit, že jste v tak velkém chrámu chybí však prostor. Kostel je přehrazen množstvím mříží, které vám dovolují pouze nahlédnout do jednotlivých lodí.

FLAMENGO V MADRIDU...

Příjemný pobyt vám mohou pokazit pouze komáři od řeky, s kterými bojují tisíce vlaštovek, které vám hvízdají obrovskou rychlostí nad hlavou. Zdejší, a nejen zdejší, pochoutkou je *gazpacho*, zeleninová polévka, která se

podává za studena. A v Toledu ji měli dokonce ve skleničce jako limonádu.

Když jsme šli první večer kolem katedrály, všimli jsme si lešení, které bylo předzvěstí večerního koncertu. Nevydrželi jsme, ale druhý den nás přece jen touha po kultuře přemohla. V obchodě jsme koupili bílé víno a jelikož kolem deváté hodiny bylo vše připravené k zahájení koncertu, posadili jsme se. V půl desáté se začala prázdná místa zaplňovat. Po další čtvrt hodině někdo vyzkoušel mikrofon. Nastala další pauza. Čtvrt hodiny po desáté se rozzářily televizní reflektory. Pokud jsme předpokládali, že vše začne v slibovaných deset třicet, jak jsem vyšpionoval od jednoho asistenta kamery,

...NEBO VÁŠNIVÉ TANGO V TOLEDU

byli jsme na omylu. Nutno říci, že nás nenechali čekat až do jedenácti. Tango začlo šest minut před jedenáctou a trvalo až do půlnoci. Nebylo to však tango se zpěvem, ale s tancem. Tři páry před námi ve stínu katedrály předváděly pohyby a my jsme se je po dobu celé hodiny snažily zachytit, podobně jako všichni ostatní v hledišti, digitálními fotoaparáty. Nevím, jestli se někomu nějaká fotka podařila, ale zážitek při focení se rovná samotnému uměleckému zážitku.

BRATISLAVA? NE, TOLEDO...

Epištola jedenáctá: Ávilská a Segovijská - španělští čápi

Cesta z Toleda do Avily by nemusela vést přes Madrid, ale ať děláte, co děláte, nakonec se Madridu nevyhnete. Z Toleda se dostanete opět za půlhodiny do Madridu na Atochu. Problém je, že Madrid má několik nádraží, podobně jako Budapešť či Vídeň, a nejsou zrovna vedle sebe jako v Praze Hlavní nádraží a Masarykovo. Nikdo vám není schopný říci, jak dlouho to trvá z jednoho nádraží, v tomto případě z Atochy, na druhé, které se jmenuje Chamartin. Faktem je, že vlak mezi nimi jezdí každých pět minut. Vlak do Ávily jede zcela

rozdílnou krajinou. Není tak vyprahlá a máte pocit, že neustále stoupáte vzhůru. A jak stoupáte vzhůru, zvyšují se i ceny. Zatímco v Toledu byly ceny podobné jako v Madridu a někdy i nižší, v Ávile je draž.

UVÍTÁNÍ V SEGOVII

Hlavní atrakcí jsou, kromě katedrály, zdejší hradby. Průvodce slibuje nezapomenutelný zážitek při nočních procházkách po nich. Po horkém dni jsme se na procházku po nich těšili. Jenže jsme se nedočkali. Noční procházky po hradbách začínaly až o týden později.

Řekli jsme si, že alespoň hradby navštívíme ráno při východu slunce. V deset hodin však zůstaly hradby zavřené, tak jsme šli k další bráně, ale ani ta se neotevřela. Pouze jsme tam objevili malým písmem nápis. *Hradby jsou v pondělí zavřené.*

Inu, co můžeš udělat dnes, neodkládej na zítřek. A také jsme pochopili, proč je jedno z nejfrekventovanějších slov ve španělštině *mañana*.

V TĚTO ZEMI JE VÍC ČÁPŮ NEŽ ŽAB

Již cestou do Ávily jsme spatřili nejedno čapí hnízdo, ba i živého, metr vysokého čápa bílého. Pohled na desítky hnízd v Ávile, z toho nejméně čtyři přímo na místní katedrále, byl skutečně zážitkem, který nás provázel i při cestě autobusem do Segovie. Jenže to nebylo vše. V Segovii bylo čapích hnízd asi dvakrát tolik. Občas v podvečer některý z nich vzlétl a jako Boeing proletěl po obloze.

Odborná literatura říká, že čápi žijí v bažinách. Bažiny jsme nepozorovali, ale nedaleko byl slavný akvadukt z prvního nebo druhého století. V době návštěvy jsme netušili, že akvadukt prakticky sloužil až do konce dvacátého století a že potřebuje po čtyřech letech opět rekonstrukci. Naposledy rekonstrukci totiž udělala Isabela Kastilská v 16. století.

Ráno jsme se museli vrátit do Prahy. Ze Segovie, podobně jako z Toleda, jezdí rychlovlak do Madridu. Cesta trvá 29 minut. Když jsme řidiči taxíku řekli, že chceme na nádraží, zeptal se na které. Udivilo nás to, ale řekli jsme, že na ten rychlý vlak, nikoliv na ten, který jede dvě hodiny. Odvezl nás asi deset kilometrů za město a vlak jel opět na Chamartin, takže dohromady to bylo jen o pár minut méně. Za to se jelo celou cestu tunelem. Kdybychom cestu absolvovali opět, asi bychom zvolili lokálku.

Epilog - torontští kardinálové

Ale to již je jiná historie. Za dobu našeho putování se u nás v Torontě uhnízdili, vyvedli mladé a odletěli kardinálové. Marně jsem pátral po jejich českém názvu. Někde to překládají jako červenka, ve Wikipedii je označován jako severoamerický kardinál červený. Doufám, že se během léta vrátí.

Aleš Březina - Toronto; Foto: Maria Gabánková

Stávka

Se stávkou zaměstnanců někdo souhlasí někdo nesouhlasí, každý z nás by se měl ovšem zamyslet nad pravým důvodem stávky. Tím rozhodně není jen protest proti snižování platů. Hlavní důvod přece je, že stávkující nevidí rozumné důvody pro jejich snižování.

Argumenty a fakta, která zazní nížeji, nejsou nová, ani objevná. Jen se zdá, že hlavně na vládě, se nad nimi nechce nikdo zamýšlet.

Je krize....

Ano - ale, který z úředníků, lékařů nebo policistů ji zavínal? Celosvětovou krizi rozpoutaly chamtivé a nepoctivé finanční ústavy a ratingové firmy.

Do nepoctivých praktik byli namočení světoví finanční hráči, někteří i s pobočkami či působností v České republice. V rámci krize se mnohé banky po celém světě dostávaly

do ztrát - české pobočky jsou ale v neustálém zisku, který posílají od počátku krize mateřským společnostem do zahraničí. Češi tak mj. pokrývají ztráty způsobené jinde a jinými. Státní zaměstnanci se těžko smíří s tím, že oni budou platit za podvody v nejbohatším podnikatelském oboru.

Stát má dluhy Ano - otázka proč je má, je na knihu. Řekněme si poctivě, že tu jsou dvě hlavní příčiny - rozkradení, v lepším případě téměř rozdávání stamiliardového majetku za vlády pravice. A neúspěšné hospodaření.

Neúspěšné hospodaření i za vlády levice v dobách, kdy jsme mohli šetřit na zlé časy. Případně sanování škod po minulých vládách a pokračování ve "zlodějnách" u veřejných zakázek. Školníci z Uherského Hradiště stěžují pochopí, proč politici, kteří figurovali u rozkrádání majetku a příjmů státu, teď chtějí náhradu škody po nich. Jejich názor má nepominutelnou logiku.

Stát musí šetřit

Ano - s tím se ztotožní každý, věřím že včetně stávkujících, ale s důrazným dovětkem - užiteční a pracující lidé by měli být o peníze obíráni až na posledním místě. Utrácení státu a veřejných institucí za nesmyslné, předražené projekty či nesmysly je bezpříkladné. Příkladem bychom našli tisíce a v řádu stovek miliard v rámci posledních dvou desetiletí. Jen z posledních dnů si vzpomeňme na několik perliček: - Nemocniční nákupy nepoužitelných teploměrů, které mají odchylku až 2 stupně po pěti tisících Kč, (zatímco nejpřesnější papírový je za pětikačku) - Zápalné šňůry s dvouletou expirací nakoupené v množství na 225 let za 40 mil korun.

- Zpráva NKÚ: Nejméně polovina z každoroční státní dotace ve výši 50 miliard se na silnicích a dálnicích utrácí za stavby, které jednak bývají předražené a jednak nemají žádný ekonomický efekt.

Stát je ve fázi, kdy jeho "schopnost rozumně nakupovat se změnila ve schopnost utrácet peníze". Ekonom a člen národní ekonomické rady vlády Pavel Kohout pro *Hospodářské noviny* prohlásil: "Pokud by se zakázky (veřejné) lépe vypisovaly a organizovaly, ušetřené peníze by smazaly většinu schodku státního rozpočtu." Kdo je za vypisování a pravidla veřejných zakázek odpovědný - stávkující zaměstnanci? Státní rozpočet neprojedli důchodci. Z výše uvedeného si troufnu odvodit ještě jeden poznatek - dluh není tak velký proto, že by ho projedli důchodci, nezaměstnaní nebo matky s dětmi. Je velký proto, že co šlo, to se nesmyslně utrácelo a rozkrádalo.

Pokud jde o dávky těm, kdo nepracují, přestože by mohli, dávala je dlouhá léta svorně pravice i levice. Ani tu nenesou odpovědnost zdravotní sestry s hasiči. Nejsou to sociální dávky, které ruší stát. Jsou to miliardy na konsolidaci bank nebo ztrátových železáren. Je to veřejná podpora mnohých "velkopodnikatelů". Největší "sociální dávky" dostávají bohatí podnikatelé formou dotací a můžeme říct, že čím bohatší, tím více dostávají na nejruznější nesmyslné "EU projekty" ukousnout. Tváříme se, že dnes jde poněkud o evropské peníze - ale to je přece nesmysl - jde o naše peníze, které jsme do EU poslali a vrací se zpět zvěšiny jen vyvoleným.

Nedůvěryhodní spořilci Ministr dopravy Bárta nebo Saša Vondra na obraně se od nástupu do funkce pustili do auditů a chápavě chobotnic identifikují a řežou. Oba také vyhazují, každého, kdo je jen podezřelý z korupce nebo mrhání veřejnými penězi. Bohužel k získání důvěry ve vládní škrty to nestačí. Na garanta úspor se pasoval Miroslav Kalousek ověřený skandály z předražených nákupů na ministerstvu obrany. Ten politik, který léta spolu vedl i vedl KDU - ČSL odpovědnou za ministerstva, kde se rozkrádalo nejviditelněji - tedy na obraně a dopravě. Ten ministr, který dnes přijímá úředníky vyhozené pro podezření z korupce z jiných ministerstev.

Nepopularita pana ministra není daná tím, že chce šetřit. To je jen zbožné přání. Je daná tím, že lidé mají pocit, že vodu káže ten, kdo přes desítku let pil víno. A nemám na mysli alkohol. V tomto ohledu může být naopak pan Kalousek pro některé lidsky sympatický.

"Plošně škrty umí i cvičená opice" Problém v popularitě úspor je daný také plošnými a nepromyšlenými škrty - viditelná je snaha bezhlavě uspořit, ber kde ber. Když se spoří v moderní firmě, tak šéf nemůže dát příkaz uspořte na všem a všude tolik a tolik, bez ohledu, co se stane. První na řadě je analýza, audit stávajícího stavu, s rozborem následků budoucích úspor. Úspory nesmí ohrozit efektivitu firmy, ale naopak ji posílit. Ve světě i u nás jsou analytické firmy zaměřené na audit efektivitu v komerčních i státních firmách. Pracují "zdarma" - za odměnu si berou procenta z uspořených peněz. Uspoří až 25 procent výdajů - při zachování stávajících výkonů. Proč stát - tedy ministerstva a státní orgány takové firmy neosloví a nezadají jim studie, kde a za co ušetřit? Náklady by byly nulové, finanční efekt zaručený. O plýtvání už máme kuriózní svědectví z ministerstva dopravy, kde desetitisíce měsíčně stálo jen zalévání květin. Jako kdyby úředník neměl už sílu zalít kytku na svém okně. Nesmyslných činností státu bychom našli opět tisíce. Je třeba je pojmenovat a skoncovat s nimi.

Důležité jsou i příjmy

Moderní stát nejraději vybírá peníze formou daní. Svůj majetek ovšem prodává či pronajímá obvykle za nízkou a netržní cenu. Myslím, že bychom našli ovšem stovky nemovitostí či pozemků, které stát dokonce nechává ladem a ještě platí za jejich údržbu. A teď neříkám prodáme ten majetek - naopak - najděme nájemce, kteří majetek zvelebí a budou ještě platit.

Jak je možné, že šéfové státních či polostátních firem berou miliony ročně? V čem jsou tak výjimeční, když většinou úřadují v téměř monopolních firmách? Proč stát nehledí na zvýšení ziskovosti těchto firem a tyto zisky nevybírá? A nedělám si legraci, stát nečerpá zisky ze státních firem (např. Budvar). Je šilené, že stát dodnes nedaní sázky. Sázkové firmy sice mají odevzdávat procenta na veřejnoprávní účely, ale víme, jak to v praxi vypadá. Peníze se přelévají od party k partě. Bezesporu by bylo fajn, kdyby stát uměl vybrat peníze - ale vidíme, že například hejtman Palas vládne až stomilionovým majetkem, který neumí vysvětlit, a na který si legálně nikdy vydělat nemohl a s finanční policií to ani nehne.

Zdanění nelegálně nabytého majetku je celosvětově osvědčená a praktikovaná věc - proč to samé nefunguje u nás, není záhada - zapadá to do výše uvedených faktů.

Jako pravcový člověk také zastávám názor, že za své dluhy odpovídám já, ne druží, a měl bych je platit ze svého. Vláda ale dnes uvalila plošnou pokutu lidem, kteří v dřívějších částech za schodky rozpočtu nemohou. Stát pravda by neměl utrácet víc než má. Na stranu druhou by škrty měly začínat od výdajů, které jsou nejvíce zbytečné. Objevit takový případ, rovná se zatím malému zázraku.

Šetřit se musí. Pokud ale vláda chce, aby se lidé obětovali za zlodějný druhých, měla by je o peníze žádat méně arogantně. Měla by padnout na kolena a o peníze své občany s pokorou prosit.

Tomio Okamura-podnikatel

**Potřebujete koupit rodinný domek v Torontu,
apartment na Floridě
nebo malou komůrku v Praze?
Nevíte, jak na to?**

**Zavolejte:
Viera Kononenková
Mortgage Specialist**

**Royal Bank of Canada
T.416-857-0330
F. 905-823-6047**

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Hledaj pravdu, slyš pravdu, uč se pravdě,
miluj pravdu, drž pravdu, obraň pravdu
až do smrti; neb pravda tě vysvobodí.
MJan Hus

Podle dobové kresby
6. července 2011 uplynulo 596 let od upálení Mistra Jana Husa

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggallery.net

e-mail: gabankova@paintinggallery.net

Nejlepší město světa

Ano, kapitán Vancouver jej vybral pěkně. Obklopené horami a oceánem. V jistou dobu dopoledne možno nad městem lyžovat, odpoledne se projíždět na plachetnici, ti otužilejší plavat v Pacifiku. Ale o tom už jsem, myslím, kdysi psal.

Není tu celkem nouze o koncerty klasické hudby, o jazz, navíc každý rok se tu konají Mezinárodní festivaly filmové a jazzové. Je zde nejlídnější počasí z celé Kanady. Očekávané zemětřesení se dosud, bohudík, nedostavilo, nejsou tu záplavy, tornáda, mohutné sněhové bouře.

Něco docela pohledných mrakodrapů se tu vzpíná k obloze, šedavé mračny, stejně jako modré bez poskvrny.

To ale není vše. Starostou je až neuvěřitelně arogantní hezoun. Mnozí místní žurnalisté, stejně jako MP, povětšinou neodpovídají čtenářům a voličům, ač ve známost dávají své emailové adresy. Inu, podobně tomu může být i jinde. Ale ...

Před loňskou olympiádou město zdobil slogan *On the Podium* a výhradně kanadská vlajková výzdoba, jakoby se jednalo o zcela národní událost, ne Olympiádu. Dodnes nebyl předložen detailní výsledek finanční.

Před NHL play-offs, nová premiérka, podobně jako stovky obyčejných, ale i postavením významnějších osob, oděna do modrého trikotu Vancouver Canucks a s hokejkou v ruce prohlásila, že Stanley Cup rozhodně skončí v tomto městě. Ulice se po tu dobu zamodraly a zaplnily Sediny, Luongy, Keslery. Páprdové v pokročilém věku zmalovaní jako Afričané, vztyčují prsty. Heslo *We Are Number One* jako už nejednou, předbíhá události. A po finále ... ani Number One, ani žádné jiné číslo. Ostuda, hnuš.

Když jsem na obrazovce viděl ulice v centru města natřískané davem v dresech mužstva sledujících snad na kilometr vzdálenou velkou obrazovku, říkal jsem si, jak to asi dopadne, jestli pohár bude putovat do Bostonu. A vlastně i když jej získají naši borci.

Zde je výsledek: demolice, policejní i jiná auta v plamenech, přes stovku zraněných, mnoho vážně, jeden kandidát na poslední vydechnutí.

Je cosi podivného v tomto městě, jeho obyvatelstvu, v jeho mentalitě. Sportovní duch se přece neprojevuje oblekem dresu oblíbeného klubu. Ale oceněním umu i soupeřova. Nemohlo dopadnout zápolení o pohár spravedlivěji: počet nastřílených branek v oněch sedmi zápasech 23:8 pro Boston! To je ovšem mnoho k pochopení pro ty prázdné hlavy řídící v srdci města.

Že výtržníků bylo z těch prý asi 120,000 v ulicích downtownu zápasy sledujících malá část, pramálo dopad události omlouvá. Navzdory víře a domněnce policie, že se situace z roku 1994 nebude opakovat, vše bylo ještě mnohem horší. (Detaily v hojnosti přináší tisk a to i český).

Pokud se na fotbalovém stadionu v Evropě stane něco podobného, vancouverští fanďa se usmívá a diví, snad. A teď kalamita krajní nechutnosti přímo v srdci města!

Profi hokejisté hrají pro zábavu a pro peníze. Kolik z vancouverských borců bude příští rok oblékat dres jiného klubu? A možná, že některý z Bruins bude zlákan nabídkou vlastníků Canucks. K čemu pak to zběsilé fandovství? A co zbude po celé té šarádě, zaplavující mnoho stránek tisku v průběhu *play-offs* v podstatě jalovými komentáři, než škoda způsobená na zdraví některých a majetku jiných? Je důvodný ten neuvěřitelný význam, který se této pěkné a náročné hře, které jsem se v dávných časech pár let dost věnoval, přikládá? Na to snad ani nemusím odpovídat.

A zanicenci, kteří si předplatí celou sezónu zápasů Vancouver Canucks, budou připravovat podobné rodeo v městě v případě, že jejich oblíbenci po roce opět se ocitnou ve finále.

Jako už nejednou, bohužel, musel jsem si připomenout ono známé Werichovo: Kde je blb, tam je nebezpečno ...

Vladimír Cícha -Vancouver
Psáno den po finále SC

Česká a slovenská televize na internetu!

Nyní OnlineTV1 v novém!
nový Web, více stanic! větší archiv!
www.onlinetv1.com

Your Connection To Home

onlineTV1.com

www.onlinetv1.com

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně
Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!
V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv
Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu
na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu
se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

**TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!**

Stříbrná medaile Jana Masaryka pro podnikatele Olgu Turokovou, Richarda Štilichu a Pavola Džáčka

„Pravda zvítězí, ale dá to fušku“ je nejnámější výrok jednoho z nejlepších politiků, kterého kdy Česká republika měla. Pochází zřejmě od Karla Čapka, ale byl s oblibou citován i Janem Masarykem. Jeho poctivost, neústupnost a nepodplatitelnost ho stála život, i když teorie o jeho smrti se různí. Lidé z Masarykova okolí se většinou kloní k sebevraždě, neboť o tomto způsobu ukončení života Masaryk v posledních dnech často hovořil. „Jeden den euforicky plánoval útěk na Západ a druhý den jako jediné východisko viděl smrt,“ vzpomínal jeho tajemník Antonín Sum.

Naopak dosud poslední vyšetřování Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu (ÚDV) z let 2001 až 2003 učinilo závěr, že Masaryk byl zavražděn, pachatele se ale nepodařilo zjistit. Při tomto šetření česká strana mj. požádala moskevskou prokuraturu o výslech někdejší plukovnice sovětské tajné služby Jelizavety Paršinové, která v letech 1945 až 1953 působila v Československu a později tvrdila, že zná identitu Masarykových vrahů. V době žádosti ale už Paršinová nežila. (Zdroj ČT 24)

Na internetu jsem se snažil vyhledat kritéria pro udělení stříbrné medaile Jana Masaryka. Dozvěděl jsem se, že medaile je udělována za šíření dobrého jména České republiky v zahraničí a dostali ji například naši významní krajané a vojáci v zahraničních misích...

Nevím tedy, jak pan konzul, který medaile udělil zjistil, že trojice slovenských kulturních podnikatelů šíří dobré jméno České republiky. Nikde a nikdy jsem si toho nevšimnul, s výjimkou jejich spolupráce na koncertu českého umělce Karla Gotta a série koncertů Lenky Filipové. Většinou jejich akce byly vesměs slovenské a na plakátech jejich slovenských akcí jsem viděl pouze jména českých firem, které jejich akce sponzorovaly. Nevzpomínám si na jednu jejich akci, která by

šířila dobré jméno České republiky nebo Slovenska. Nemyslím si, že na komunitu orientovaná a v Kanadě téměř nesledovaná volba Česko-Slovenské Miss Canada-USA to zachrání. Všechny jejich akce byly finančně motivované, a hlavně byly jenom o nich samých a nikoliv na šíření dobrého jména České republiky nebo Slovenska.

A tak jsem se zeptal několika lidí na Českém a Slovenském dnu, kde a jak šířili tyto slovenští kulturní podnikatele dobré jméno České republiky a co mi uteklo. Nikdo z dotázaných mi nemohl dát uspokojivou odpověď a většinu reakcí na tuto otázku by asi ani nebylo vhodné publikovat. Tedy jsem daleko klidnější, protože jsem zjistil, že žádnou akci takového významu jsem nevynechal a tak mi zbylo jen pár otázek:

1. Za jaké reálné zásluhy diplomatický zástupce České republiky daroval medaile těmto podnikatelům?
2. Změnila se kritéria pro udělování těchto medailí?
3. Proč slovenská podnikatelská komunita, která je daleko větší než česká, finančně nepodporuje jejich akce?
4. Jak hluboko devalvovala hodnota stříbrné medaile Jana Masaryka (přestože její stříbrný obsah na světových trzích stoupá)?

Nakonec mi napadlo, že to může být jinak a medaile je čokoládová... Ale i tak, pro velkou většinu české a slovenské komunity je tahle čokoláda na trávení příliš hořká.

Doufám, že se mi podaří dostat odpověď na tyto otázky díky vám, čtenářům, a proto uveřejňuji svoji e-mailovou adresu, na kterou mi můžete poslat vaše připomínky. Pokud může někdo objasnit, jak jinak by měla naše komunita vnímat tyto skutečnosti, rád změním názor.

S úctou

Láďo Soudek
(atelierone@yahoo.ca)

Dětské názory na lásku

Několik profesionálů se na tuto otázku zeptalo skupiny dětí starých mezi čtyřmi a osmi lety. Jejich odpovědi byly mnohem širší a hlubší, než si kdo dovedl představit:

Od té doby, co moje babička onemocněla artrózou, nemůže se už ohnout a namalovat nehty na nohou. Tak to za ní teď pokaždé dělá můj dědeček, i když sám má artrózu v rukách. To je podle mě láska.

Rebecca, 8 let

Když vás má někdo rád, vyslovuje vaše jméno tak trochu jinak. A tak prostě víte, že vaše jméno je v jejich ústech v bezpečí.

Billy, 4 roky

Láska je, když si na sebe dívka nastříká parfém a kluk použije vodu po holení a pak si spolu vyrazí ven a jeden druhého očuchávají.

Karl, 5 let

Láska je, když jdete na jídlo do restaurace a dáte někomu většinu svých hranolků a nechcete na oplátku žádné z jeho porce.

Chrissy, 6 let

Láska je to, co vás nutí se smát i když jste unavení.

Terri, 4 roky

Láska je, když maminka udělá kávu pro tatínka a usrkne, aby se přesvědčila, že dobře chutná.

Danny, 7 let

Láska je, když se s někým stále pusinkujete. A až pusinkování přestane bavit, tak pořád chcete být spolu a víc spolu mluvit. Moje maminka s tatínkem jsou takoví.

Billy, 7 let

Láska je to, co je s tebou v pokoji na tvé narozeniny, když přestaneš otvírat dárky a zaposloucháš se.

Bobby, 7 let

Když se chcete naučit někoho lépe milovat, měli byste začít u kamaráda, kterého nenávidíte.

Nikka, 6 let

Láska je, když řeknete klukovi, že se vám líbí jeho tričko a on ho pak nosí každý den.

Noelle, 7 let

Láska je, jako když jsou malá stará paní a malý starý pán stále přátelé, i přes to, že se už tak dobře znají.

Tommy, 6 let

Když jsem hrála na koncertě na piáno, byla jsem na pódiu a hrozně jsem se bála. Podívala jsem se na všechny ty lidi, co mě pozorovali a zahlédla jsem mého tatínka, jak na mě mává a usmívá se. Byl jediný, kdo to dělal. Pak už jsem se vůbec nebála.

Cindy, 8 let

Láska je, když maminka dá tatínkovi nejlepší kousek kuřete.

Elaine, 5 let

Láska je, když mamka vidí tatku celého smradlavého a upoceného, ale i tak o něm říká, že je větší fešák než Robert Redford.

Chris, 7 let

Láska je, když vám vaše štěně olíže celý obličej i přes to, že jste ho nechali doma samotné celý den.

Mary Ann, 4 roky

Když někoho milujete, tak se vaše řasy hýbou nahoru a dolů a odlétávají z nich malé hvězdičky.

Karen, 7 let

A na závěr: Autor a lektor Leo Buscaglia jednou mluvil o soutěži, kde měl dělat porotce. Cílem soutěže bylo najít nejstarostlivější dítě. Vítězem se stal čtyřletý chlapec. Sousedovi od vedle zrovna nedávno zemřela žena. Když chlapec viděl muže plakat, vplížil se na jeho dvorek, vlezl mu na klín a jen tak tam zůstal sedět. Když se matka zeptala, co sousedovi řekl, chlapec odpověděl: "Nic, jen jsem mu pomohl brečet."

Buďte dětmi celý život, nestyďte se za své city!!!

e-mail

A Beautiful Place to Fly

5195 Hwy 26 East
Stayner, ON
L0M 1S0

Helicopter Tours Coming Soon...

For more information contact us at
(705) 428-3112 or info@edenflight.com

Flight Tours, Flying School, Plane & Hangar
Rentals, Restaurant on Site and Much More...

PRODÁM GARSONKU

V CENTRU PRAHY
27 m² (291 sq.ft.)

PO CELKOVÉ REKONSTRUKCI

\$119,000 O.B.O.

TEL. 416-575-9360

E-MAIL: info@watercom.ca

Neuvěřitelný triumf, ale i skromnost wimbledonské vítězky Petry Kvitové Z Fulneku až na konec světa

Česká republika má wimbledonskou vítězku! Zní to jako pohádka, ale je to skutečnost. Když bylo Petře Kvitové před pěti roky šestnáct, nikdo z expertů by ničemu takovému nevěřil. Třebaže ji otec Jiří, sám vášnivý tenista, od malička cepoval na kurtech. A vštěpoval jí především to, aby se nebála útočit. Tohle se odehrávalo v jejich bydlišti ve Fulneku, v městečku učitele národů Jana Ámose Komenského na Severu Moravy.

Kometa Petry začala vzlétat k nebi, když jí bylo sedmnáct. To už se ale připravovala v nejbohatším českém tenisovém klubu, pardon vlastně moravském, TK Prostějov. A za její kariérou stál nejlivnější marketingový boss současného českého sportu Miroslav Černošek, ovšem také přední trenér David Kotyza. Když loni Kvitová přicestovala do Wimbledonu, figurovala na 62. místě světového ženského žebříčku a na travnatých površích, na nichž se nejslavnější světový turnaj hraje už od roku 1877, do té doby nevyhrála jediný zápas! Neuvěřitelně se však probila až do semifinále, kde teprve našla přemožitelku v podobě pozdější vítězky Američanky Sereny Williamsové. Během letošního roku slavila vítězství ve třech turnajích (Brisbane, halový v Paříži a Madrid) a neztratila se ani na dvou grandslamových, když v Melbourne na *Australian Open* postoupila do čtvrtfinále a v Paříži na *French Open* do čtvrtého kola. Tam však prohrála už téměř vyhrané střetnutí s Číňankou Li Na, v něm vedla ve třetím setu 3:1 a soupeřce na antukových dvorcích Rolanda Garrose nakonec patřilo celkové prvenství.

Raketa kosmické rychlosti

Třebaže do letošního Wimbledonu vstupovala Petra Kvitová už v roli osmé světové hráčky, po výhře v prvním kole nad Američankou Glatcovou 6:2, 6:2, ještě tvrdila: "Ani bych si neodvážila říct, že se znovu dostanu do semifinále. Musím si opět zvykat na trávu, na jiné odskoky míčů a zaměřoval se na čopy z bekhendu." To ale už tenisová raketa v ruce Kvitové spouští kosmickou rychlost a protihráčky mohou počítat jen sporadicky získané gamy. Britské hráčce Keothavongové dává výprask 6:2, 6:1, Italce Vinciové 6:3, 6:3 a Belgičance Wickmayerové 6:0, 6:2. A přiznává se: "Sama se divím, jak mi to jde a jak rychlé zápasy to jsou." Ovšem i ke svému zranění: "Mám problém se svalem na stehně pravé nohy. Doktoři zjistili, že jde o malou trhlinu. Dvakrát denně chodím na ošetření. Dneska jsem si vzala prášky, jenže ke konci utkání jsem to už stejně cítila..."

O to větší obdiv Kvitové patří za její další velkolepou jízdu wimbledonským rájem. Především skvěle servíruje. Využívá různé druhy podání a skutečnost, že hraje levou rukou, na soupeřky mimořádně platí. Často boduje maximálně tvrdým forhendem a nebo si jím vytváří tlak k přechodu na síť, kde zakončuje excelentními voleji. Tak, jak ji to od malička učil táta. Ovšem součástí jejího drtivého arsenálu je i bekhendový čop, který speciálně na trávě má mimořádnou účinnost. Menší zápletka přichází až ve čtvrtfinále s Bulharkou Pironkovou, loni také nečekanou semifinalistkou Wimbledonu. Ve druhém setu vede 4:2 a pak v jeho tie-breaku dokonce 4:1, ale bulharské tenistce se oba nepříznivé stavy daří zvrátit v její prospěch. A později Petra vysvětluje: "Najednou jsem ztuhla a všechno to pro mě bylo těžší. Jako by v mojí hlavě stále ležela situace z pařížského zápasu proti Li Na..." Ale rozhodující se opět zvládá a výsledkem 6:3, 6:7 (5:7), 6:2 už kopíruje svůj loňský wimbledonský záznam.

Dvě umlčené sirény

edy zatím. V semifinále proti Kvitové stojí Běloruska Azarenková. A je to zajímavý pohled. Proti sobě dvě blondýnky s vlasy svázanými do copánků a v nich bílé členky. Navíc obě přibližně stejně vysoké. Petra se svými 183 centimetry pouze o tři centimetry vyšší než Victoria. A obě hrají bekhend obouruč. Rozdíl je jen v tom, že Azarenková je pravačka. A také je o ní známo, že skoro při každém úderu kvílí jako siréna. Je však neuvěřitelné, že i tentokrát drží otěže iniciativy i úspěšnosti s výjimkou druhého setu česká reprezentantka. A výhra 6:1, 3:6, 6:2 ji katapultuje do finále s Ruskou Šarapovovou, před kterým tvrdí: "Stále hraju pod práškami. Maria je mnohem zkušenější než já, vždyť Wimbledon vyhrála už před sedmi lety. Ale já do toho nepůjdu s tím, že bych měla prohrát..."

Do třetice soupeřka hájící barvy země z Východní Evropy nebo-li někdejšího socialistického bloku. A podruhé za sebou typ hráčky, která také heká a vřeští, až se ušní bubínky napínají. Vlastně v tomto směru na sebe nejvíce upozorňují právě Azarenková se Šarapovovou. Ještě před závěrečnou bitvou se však tenisový svět pídí po tom, kdo vlastně nenápadná a neuvěřitelně skromná dívka z České republiky je? Nejčastější otázky novinářů znějí: "Jak často se stýkáte s Martinou Navrátilovou? A dává vám nějaké rady?" Petra objasňuje: "Poprvé jsem se s ní setkala loni tady ve Wimbledonu. Letos jsme se pozdravili a řekla mně, že jsem dobrá." Nebo žurnalisty zajímá: "Proč na rozdíl od Pironkové, Azarenkové či Šarapové, které žijí v Americe, bydlíte ve Fulneku a hrajete v Prostějově?" Načež dostávají odpověď: "Ve Fulneku mám rodiče i sourozence a Prostějov je dobrý klub. Stejně většinu času trávím po světových turnajích a pokud bych si potřebovala zatrénovat třeba na Floridě, tak to není problém."

Proti Šarapové je výkon Kvitové ještě dokonalejší. lepší snad už ani být nemůže. Nejen obrovská razance, ale i přesnost v každém úderu. Palba jako z děla! Čím silnější výkřik z úst Šarapové zazní, tím rychleji se balón na její stranu vrací. Do této chvíle Maria neztratila jediný set, ale nyní naopak žádný nezískává! Snad jen ve druhém setu, kdy nepříznivý stav 0:2 srovnává na 2:2, Rusce svítá jiskra naděje. Nebo spíše jiskřička... Petra jí však další kanonádou ze strun své rakety nenechává rozhořet. Po pouhé hodině a pětadvaceti minutách na světelné tabuli září skóre: 6:3, 6:4! Kvitová padá na kolena a sama tomu nemůže uvěřit. V přívalu dalších dotazů několikrát slyší: "Získala jste šek na 1 100 000 britských liber. Jaký barák a jaké honosné vozidlo si za to pořídíte?" Ona ale opět v naprostém klidu reaguje: "Mám přece byteček ve Fulneku a až se vrátím, sednu si do své Škodovky, se kterou jsem spokojená."

Černé pondělí Williamsových

Wimbledonská ruleta se v ženské soutěži se světovou špičkou pořádně roztočila. Od roku 2000 teprve potřetí došlo k tomu, že nevyhrála žádná z amerických sester Williamsových a podruhé, že ani jedna z nich nebyla ve finále. V análech tohoto veleturnaje pro ně pondělí 27. června 2011 zůstane navždy zapsáno černým písmem, protože obě končí svou pouť už ve čtvrtém kole. Čtyřnásobná wimbledonská královna podléhá výstřednímu hernímu stylu Francouzky Bartoliové a Venus, která se pyšní dokonce pěti tituly, nestačí na Bulharku Pironkovou. Aktuálně první hráčku světového žebříčku Dánku s polskými kořeny Wozniackou ve čtvrtfinále pokořuje Slovenka Dominika Cibulková. Ta sice pak ve čtvrtfinále prohrává se Šarapovovou, ale je ve wimbledonských dějinách druhou slovenskou tenistkou, která to dotáhla až mezi nejlepších osm hráček. Předtím to byla v roce 2002 Daniela Hantuchová. Do kalvárie favoritů se zapojuje i druhá nasazená Ruska Zvonarevová, kterou Bulharka Pironková vyučila už ve třetím kole.

Nejdůležitějším faktem však je, že ženský Wimbledon patřil českému tenisu! A světe div se, nejen zásluhou Kvitové. Vždyť v ženské čtyřhře zvítězila Květa Peschkeová, jejíž partnerkou byla Slovinka Srebotniková a stejný úspěch sklídila ve smíšené čtyřhře Yveta Benešová spolu s Rakušanem Melzerem. Připomeňme, že Česká republika se v letošním ročníku Fed Cupu probíjela do finále, kde ji začátkem listopadu v Moskvě čeká domácí tým Ruska.

Berdych nabídl vlasy

Bohužel stejnou vizitku nepředkládá současný český tenis mužů. Zatímco ve dvouhře, kterou tvoří startovní pole 128 účastníků, bylo jedenáct českých žen, tak v mužské konkurenci se na základě posledních výsledků mohli představit jen dva. Zkušený Radek Štěpánek se musel rozloučit se soutěží hned v prvním kole, třebaže nad Španělem Verdascem vyhrál první dva sety, ve čtvrtém měl v tie-breaku za stavu 6:5 mečbol a v rozhodujícím pátém za stavu 3:3 při podání Verdasci ještě vyhrával 40:15. Avšak jen a jen vracel, nedokázal se v klíčových momentech prosadit razancí a na tom doplatil. A pomalu ze sebe soukal: "Jsem smutný, prohrát jsem si nezasloužil."

Pochopitelně, že hlavním železím v ohni byl Tomáš Berdych, loňský senzační finalista Wimbledonu. Byť si za poslední rok příliš velkých výsledků na své konto nepřipsal, do turnaje však vstupoval stále ještě jako sedmý hráč světa. "Vím, co tady chci hrát. Být agresivní, dostávat se v pravý čas na síť a měnit servis. To by na trávě mělo platit," nastínil Tomáš a dovolil si poodhalit i jiný plán: "Členům svého realizačního týmu jsem dal slovo, že když tady stejně jako loni nebo i na jiném turnaji Grand Slamu postoupím až do finále, nechám se ostříhat do hola."

Vylámané zuby na servisu

Kdo viděl v prvním wimbledonském týdnu Berdychovy zápasy, v nichž neztratil ani set, si už mohl představovat jeho krásně nablýskanou hlavu! Itala Volandriho válcuje 6:2, 6:2, 6:1, Francouze Benneteaua 6:1, 6:4, 6:2 a Američana Bogomolova 6:2, 6:4, 6:3. Nejsou to sice špičkoví protihráči, ale všechno klape, jak má. Až přichází souboj o postup do čtvrtfinále s Američanem Fischem. Protivníkem sice z devátého místa světového žebříčku, který se do čtvrtého kola Wimbledonu dostal vůbec poprvé a letos neodehrál jediný zápas na trávě. Leč kosa padá na kámen a Fisch doslova ničí Berdycha dělovým servisem. Moc důležitý je tie-break prvního setu, v němž Berdych prohrává nejtěsnějším rozdílem pouhých dvou míčů. V průběhu dalších dvou setů vždy jednou přichází o své podání a musí nečekaně rychle shánět letenku domů... Ale ještě před tím komentuje své vystoupení: "Když Fisch takhle servíruje, může si s každým dělat, co chce. Nedokázal jsem přečíst jeho podání a nevytvořil jsem si žádný tlak. Jeho rytmus hry je velmi zvláštní a těžko se na něj zvyká. Udělá školáckou chybu jako junior a vzápětí zahraje fantastický míč hodný světové jedničky..." Mimochodem bilance es hovoří jasně: Berdych 7, Fisch 23!

Djoković jako zvíře

Závěr mužské dvouhry je hodný wimbledonského vrcholu. Chybí mu snad jediné a to, aby se hrálo semifinále snů. Z této role vypadává jediný velikán, ovšem ten největší posledních osmi let. Šestinásobný wimbledonský šampion Švýcar Roger Federer, který sice v souboji s Francouzem Jo-Wilfriedem Tsongou ukořistí první dva sety, avšak nakonec odchází poražen 6:3, 7:6, 4:6, 4:6, 4:6. Naopak do finále prochází obhájce loňského prvenství Španěl Rafael Nadal, když opět hatí naděje domácím Britům, aby se jejich miláček Andy Murray přesně po třičtvrtstoletí stal wimbledonským vítězem, což se naposledy povedlo Fredu Perrymu v roce 1936... Nadal zdolává Murrayho 5:7, 6:2, 6:2, 6:4. Druhé semifinále mezi Srbem Novakem Djokovicem a Tsongou se mění v klenot tenisové hry s neuvěřitelnými výměnami. Několikrát už oba aktéři leží na zemi, tedy na trávě, ale přesto míč létá přes síť!!!

Už v této chvíli si Djoković vítězstvím 7:6, 6:2, 6:7, 6:3 pojišťuje pozici světové jedničky, když po osmi letech sesazuje Nadala s Federerem, kteří tomuto trůnu neomezeně vládli. Avšak finále proti Nadalovi ho ještě čeká. A v něm čtyřřadvacetiletý svěřenec slovenského trenéra Mariana Vajdy potvrzuje, že už je současným vládcem světového tenisu. Vynikající servis, volej, ale i return znamenají, že v letošním roce vyhrává už osmačtyřicátý zápas s devětačtyřiceti, tentokrát přesvědčivým výsledkem 6:4, 6:1, 1:6, 6:3. A gejzír jeho emocí propuká naplno: "Byl jsem jako zvíře. Tu trávu, na které jsem to dokázal, jsem musel ochutnat! A byla dobrá. Teď chci ale pokračovat v dalších vítězstvích, za rok obhájit Wimbledon, ale také si sem přijet pro zlatou medaili olympijských her 2012 v Londýně!" Ano, jejich tenisová soutěž se uskuteční právě na wimbledonské trávě a my bychom určitě brali, kdyby Česká republika zopakovala své letošní ženské triumfy...

JAROSLAV KIRCHNER, Londýn

Tři letošní zklamání

Zklamání první - slovenské: S velkým napětím se očekávalo letošní mistrovství světa v ledním hokeji na Slovensku. Slovenští hokejisté nastoupili téměř v nejsilnější sestavě. Chyběl jim pouze pozdější vítěz Stanley Cupu kapitán Boston Bruins Zdeno Chára. Po sérii smolných zápasů, kdy hráči bojovali, ale vždy prohráli o branku se tento celek nedostal ani do play-offs.

Zklamání druhé - české: Po perfektním výkonu ve vyřazovacích zápasech postoupili čeští fotbalisté do závěrečných bojů ME hráčů do 21 let, které se hrálo v Dánsku. Po těsném vítězství nad Ukrajinou 2:1, prohře s pozdějšími Mistry Evropy Španěly 0:2, prohrávali s Anglií těsně před koncem 0:1. Podařilo se jim však v závěru otočit na 2:1 a postoupit do semifinále, kde je čekalo Švýcarsko. Mladí čeští fotbalisté byli horším mužstvem a po zásluze prohráli v prodloužení 0:1. Přesto měli stále šanci probojovat se na Olympijské hry v Londýně. V souboji o třetí místo však prohráli i s Běloruskem opět 0:1.

Zklamání třetí - kanadské: Na MS žen v Německu jely Kanadanky jako jedno z mužstev, které by mohlo překvapit. V hodnocení FIFA byly v první desítku. Po prohře s Německem 1:2 následovala hořká pilulka a lekce od Francie, která rozdrtila Kanadu 4:0 a na závěr ještě prohra s Nigérií 0:1. Kanadanky byly ve všech zápasech horším týmem a kromě branky proti Německu, prakticky za celé MS ani jednou branku soupeře neohrožily.

A to je za námi pouze polovina roku...

TRAVEL INC.

827A Bloor St. W.
Toronto, ON M6G 1M1
e-mail:

Tatratravel@hotmail.com

Vám ponúka
cestovanie
do celého sveta
Spolahlivo vybavíme!
Volejte
Annu Zapletalovou
Tel.: (416) 537-7698

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

Ani Pittsburgh, ani Detroit. Jágr bude hrát NHL za Philadelphii

Philadelphia-idnes-Mohl si vybrat mezi Pittsburghem, Montrealem a Detroitem... A zvolil Philadelphii. Krátce poté, co nejvážnější zájemci o služby českého hokejového kouzelníka stáhli své nabídky, se Jaromír Jágr dohodl na roční smlouvě s místním klubem Flyers.

Tři roky nebyl Jaromír Jágr na očích fanoušků ani odborníků v zámoří. V roce 2008 zamířil z New Yorku do ruského Omsku a až do letošního jara působil v KHL. Jak se devětadvacetiletý forvard adaptuje zpět na úzké kluziště, nejrychlejší ligu světa a život v Americe, to bude nyní velké téma pro komentátory a televizní experty. V NHL hrál Jágr za Pittsburgh, Washington a New York Rangers, dvakrát získal Stanley Cup, pětkrát vyhrál bodování soutěže a celkem nasbíral 1599 bodů, což ho v historických statistikách řadí (zatím) na deváté místo.

Deset minut nato potvrdily Jágrovo nové angažmá i oficiální webové stránky NHL a hned poté i další velká média napříč Kanadou a Spojenými Státy. Jágr podepsal s Philadelphii roční smlouvu na 3,3 milionu dolarů, v přepočtu téměř 60 milionů korun.

V Německu se vylíhl dvouhlavý had

Villingen-Schwenningen- Markéta Kautznerová, Novinky- Majitel obchodu splazy ve městě Villingen-Schwenningen na jihu Německa vlastní raritu. V jeho péči se asi před rokem vylíhl jedinečný had se dvěma hlavami. Ač si pyšný chovatel dvouhlavého hada oblíbil, řeší nyní dilema, zda si ho ponechá, nebo naopak výhodně prodá.

Krajta královská, která má dvě hlavy, a tudíž i dva na sobě nezávislé mozky, je podle chovatele hadů Stefana Broghammera jedním z pouhých dvou dvouhlavých hadů na světě. Ten druhý, krajta kobercová, se vylíhl ve Spojených státech.

„Je to docela komické a zajímavé, když přijde řada na chování. Had má dvě hlavy a v každé z nich samostatný mozek. Na každém pohybu se tedy v podstatě musí shodnout dva jednotliví hadi. Je vcelku roztomilé to sledovat,“ řekl ve středu agentuře Reuters pyšný chovatel.

Broghammer věří, že je zájem o hady do jisté míry založen na skutečnosti, že se tyto tvorové často vyskytují v pohádkách a bájích. Dvouhlavý had je podle něj dokonce typickým mystickým stvořením, které podněcuje fantazii a přivádí lidi na myšlenky o magii.

Zájemce z Číny nabídl tučnou odměnu. Před třemi měsíci požádal Broghammer na internetu lidi, aby mu pomohli vymyslet pro jedinečného hada jména. Nyní je ale budoucnost tohoto tvora nejistá. Jeho majitel se totiž nemůže rozhodnout, zda zvíře prodá, nebo si ho ponechat.

„Nu, musíme z něčeho vyžít, proto se snažíme prodat cokoli, co tu máme. Na druhou stranu musím přiznat, že mi dvouhlavý had přirostl k srdci. Ještě jsem se nerozhodl. Ozval se mi zájemce z Číny a nabídl poměrně vysokou finanční odměnu. Přesto si nejsem jistý. Uvidíme, jak se situace vyvine,“ řekl na závěr Broghammer.

Vedení Flyers sice vstoupilo do jednání s českou hvězdou o několik dní později než původní nejvážnější zájemci Detroit a Pittsburgh, oba zmiňované kluby však přeplatilo.

Pittsburgh nabízel veteránovi roční smlouvu na 2,1 milionu dolarů za sezonu, Detroit chtěl dát podobné peníze. Šéfové obou celků však během pátku ztratili zájem a nabídky stáhli. A hodinu a čtvrt po otevření trhu s volnými hráči už Jágr kývl na nabídku Philadelphie.

Místo návratu do Pittsburghu, kde se v 90. letech z talentovaného mladíka postupně vypracoval v nejlepšího útočníka světa, tak bude Jágr působit ve městě, kde mu dlouhá léta nemohli přijít na jméno. „Letci“ totiž byli arcirivalem kolegů z Pensylvánie a největší hvězdě „Tučňáků“ to jejich fanoušci dávali patřičně pocítit: kdykoliv hrál na jejich ledě, vytrvale na něj bučeli.

Teď má český kouzelník nakročeno k tomu, aby se z nenáviděného protivníka stal miláčkem Broad Street, Široké třídy, která protíná centrum města a vede až k hale zdejšího hokejového klubu.

Atmosféra ve Philadelphii patří k nejoblíbenějším z celé NHL, hokej je ve městě ohromně populární a právo na permanentky se tu podobně jako v kanadských městech dědí z generace na generaci. Teď je oranžový tým na nejlepší cestě získat další desetitisíce fanoušků, kteří mu budou držet palce na dálku z Česka.

Vedle Jágra navíc může vyrůst mladý reprezentant Jakub Voráček, kterého nedávno do Philadelphie vyměnil Columbus.

AIRLINE TICKETS SALE
TO EUROPE

HEART
OF EUROPE
HOLIDAYS

DIVISION OF

UNIGLOBE
Enterprise Travel Ltd.

BEST VALUE!!!

HURRY!!

SUMMER
AIRLINE TICKETS ON SALE

**1221 YONGE STREET
(BY SUMMERHILL
SUBWAY STATION)
TORONTO, ON
M4T 2T8**

**Phone: 416-504-3800
Toll free: 1-800-825-7577
Heart of Europe Holidays:
416-504-6399**

**Fax: 416-363-2205
News....News....News**

Direct flights now available from

Paris, Amsterdam & Brussels to
BRATISLAVA

Please call for more information and
fare

WE OFFER ALL!!!
TRAVEL
AND MEDICAL INSURANCE, A
AIRLINE TICKETS
WWW.TICO.CA #1810380

Signature Realty
IND. OWNED & OPERATED BROKERAGE

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:

analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:

denní zasílání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí,
finanční asistence.

Jsem tu pro vás!

**Royal Le Page, Signature Realty
Independant owned and operated Brokerage
416/443-0300 - direct 416/443-9268**

www.branksky.com * e-mail: rostib@rogers.com

Average Home Prices - January

